

REDACCIÓ
en un banc de la Plaça
ADMINISTRACIÓ
en un banc del Parc.

PESSEGOLLES
QUINZENAL DE BON HUMOR

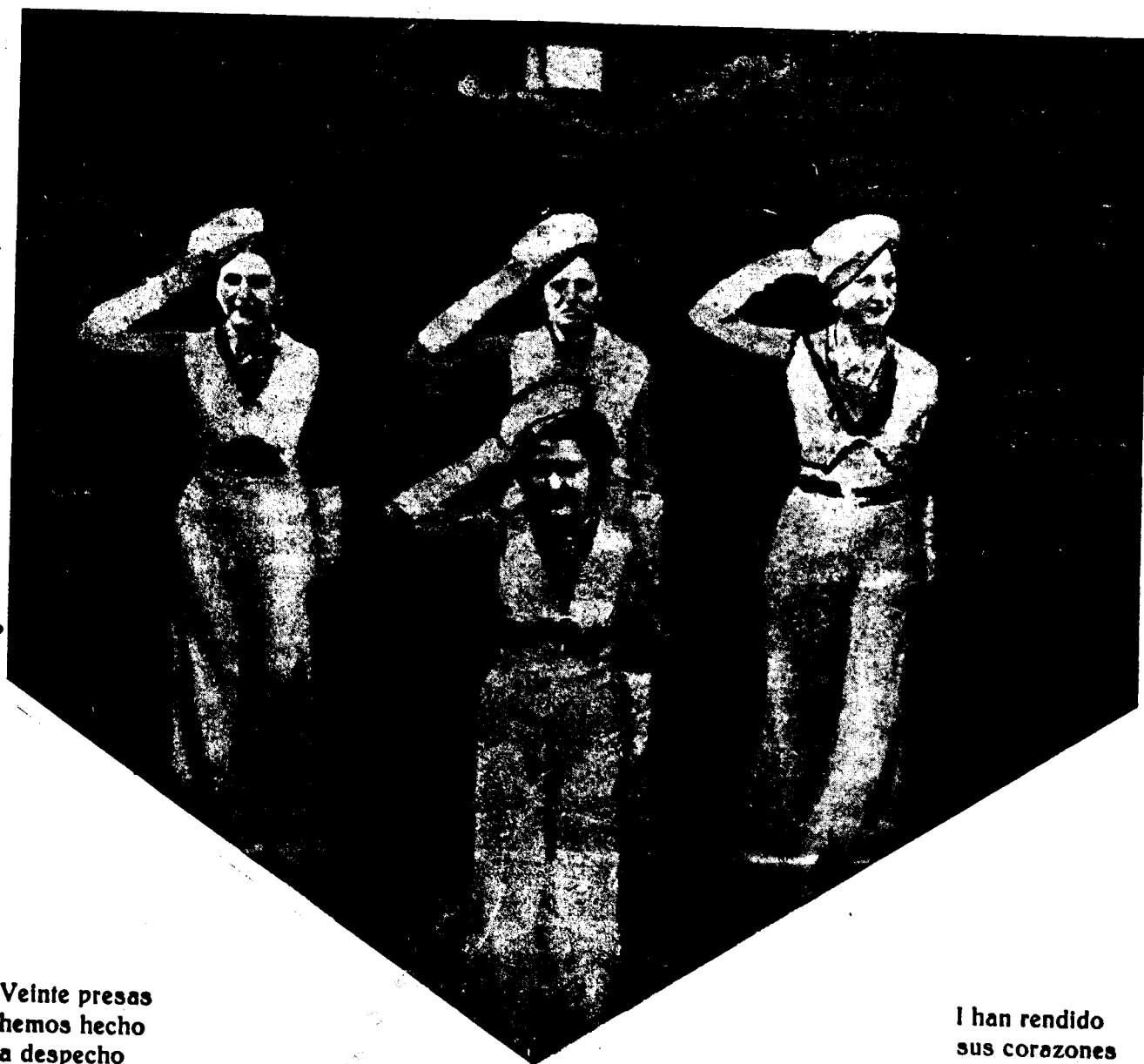
Sortirà dues vegades al mes,
però la data serà voluntària.
: No es retornen els originals :

Segona època. - NUM. 2

Olot, 4 d'abril de 1936

Preu: 20 cts.

Veinte presas
hemos hecho
a despecho
del inglés.

I han rendido
sus corazones
dos mil hombres
a nuestros pies.

La nostra reaparició

Des d'aquestes pàgines, els redactors de PESSIGOLLES donem les més sinceres mercès al públic olotí, molt principalment a la Rigau petita que va comprar tres exemplars, per la bona acollida que dispensaren al nostre periòdic, a l'ensem que els assabentem que celebrarem l'èxit assolit amb un àpat íntim, bo i desitjant que continuï el públic amb aquella benavolença, puix que tot sovint farem àpats d'aquesta mena. (Bon profit)

Impressions

Alguns ciutadans, davant la reaparició del nostre periòdic, hi han dit la seva. Citar-los tots seria necessari no solament un article, sinó que totes les pàgines del nostre quinzenal no serien suficients per a descriure tanta *belleza*. Així és que sols mencionarem els que més ens acomodin. Aquí van:

En Bet: Aquests acabaran com "L'Ull" (i resà un Parenostre).

La Roca: Vaig quedar de *pedra* en veure que no m'hi posaven.

Els redactors de "La Banda de l'Empastre": Aniran a presidi! Nosaltres si que ens ho deixarem passar! Els tirarem als Tribunals!... etc., etc. (Til'la, *Gana*, preneu til'la!)

En Casademont: Aquests encara no han posat el *queixal* del seny.

En X. Vinyoles: Aquests no tenen *gràcia*. (Procurarem adquirir la *seva*).

En Mata: Jugueu en foc i us cremareu. (Per a cremades: Bàlsam de Canó).

En Casulà: Ho feu millor que els de "La Llufa".

L'Aubert (impressor): Carai, quin èxit! Si m'ho arribo a pensar, ho faig pel meu compte. Ni quan va sortir per primera vegada!

Totes les coses importants

s'escriuen amb «h»

(continuació)

Vegi's sinó:

La Ramís, s'escriu amb «h» perquè és un Sol, *y el Sol es Helios*.

En Torrent petit, perquè fa «La Llufa» *y los de «La Llufa» hacen hedor*.

«El Dever» i «La Tradició», perquè són la *bilis y de la bilis sale la hiel*.

Gallina, perquè *pone huevos*.

En Carbonell, perquè *dice* que és artista *y para ser artista se necesita habilidad*.

En Joanet Arau, perquè és *hereu*.

Gil Robles, no s'escriu amb «h» perquè no *tiene importancia*. (Tampoc no en té la *pubilla*).

En Gleies, perquè *es un político hábil* (?)

En «Llàstics» perquè toca a Can Fontanella i *totes las palabras que en catalán comencen con «f» en castellano van amb «h»*.

En Llach, perquè *vende Cloro, Bromo, Yodo... y son halógenos*.

La «Paca Mestres», perquè és un *hueso*.

La Perdiu i En Piu

(Poema)

N'és l'estiu
i somriu
la Perdiu
que en el niu
ella viu.

Més En Piu
sap on viu
la Perdiu
i li diu:
—Fes l'ull viu!

Caça En Piu
la Perdiu
que somriu
mentre viu
en el niu...

Ja no riu
la Perdiu,
ja no viu...
Més En Piu
ja somriu!

RUC DEL FLUVIÀ

Remitit

Senyor Director de PESSIGOLLES:
 Esperem de la seva equanimitat i benevolença que tindrà a bé de rectificar la notícia, tan impremeditadament publicada en el vostre darrer número i referent a la descoberta de petroli a la població de Castellfollit, la qual descoberta, segons diuen, havien d'agrair a En Valero:

«Nosaltres, que per desgràcia, hem tingut de suportar més d'una vegada les seves peroracions llauno-científiques estrafalàries i que, per tant, tenim la més absoluta seguretat que En Valero no té ni una molècula de cultura científica, i que la seva intel·ligència és més insignificant que un àtom o un electró, quedarem astorats en llegir l'esmentada informació, i completament incrèduls, férem les diligències i investigacions oportunes per tal d'esbrinar el què havia de cert, obtenint el següent resultat:

Primer. Que En Valero no ha descobert tal petroli.

Segon. Que ni tan solament sap on ve a caure Castellfollit, i

Tercer. Que l'únic mèrit que té En Valero és

el d'ensopir els que l'escolten (i encara això no té cap importància si tenim en compte que comença a parlar a les dues de la matinada).

Per tant, esperem que fent honor a la veritat i en benefici dels homes de ciència de demà, serà rectificada degudament la informació falsa i mal intencionada, puix que no volem que algun doctor Danés del segle XXX, regiran els arxius, pugui donar fe a la malaurada notícia i es cremi les celles indegant i buscant detalls dels treballs meritoris portats a cap per aquest suposat científic i es dolgui de la manca de dades per a poder formar una completa relació de la seva vida d'estudi.

En cas que no sigui atès el nostre prec, confiem que almenys tindreu la delicadesa de publicar una nota dient la quantitat que heu cobrat d'ell perquè li feu una tan desmesurada propaganda.

En espera de veure'ns complaguts, el saluden i queden esperant les PESSIGOLLES,

En Cacalixta, La Paparra, En Rupit i tots els clients del cafè del Casino (menys En Valero i En Bové).

Prometem explicar-ho en el pròxim número.

Vi pur i garantit de l'Empordà

Propietari: *Ramon Frígola*

Té anys! Camina sol,
 alimenta, no fa mal
 i dona gust i consol
 perquè és pur i natural.

De venda: Vda. de J. Casulà (davant Hotel Estrella)

Moderna barberia

per a senyores i cavallers

MIQUEL RIERA

Sant Rafel, 23 - OLOT

“La Banda de l'Empastre“

Mahomet(Pessigolles). Sols són tres si mal no compto.

Muley. Sols he dit que tres n'hi havia.

Mahomet (examinant-los). Bonica fisonomia.

(Per En Gana). Aquest fa cara de tonto.

Per un cutis delicat
 i per obtenir un bon afaitat

LA FULLA PUIG
 (Espada GANGA)

us donarà el millor resultat
 i a preu vertaderament regalat.

Antiga FERRETERIA PUIG

OLOT. - Carrer Macià, 7

Val per una
 fulla d'afaitar

Proveu-la,
 i us en convencereu!!

Paquet de 10 fulles . . . 0'75 ptes.

Fulla solta 0'10 ptes.

Serviu-vos retallar el present cupó i presentar-lo a la *Ferreteria Puig* on us serà gratuïtament entregada, com a prova, una fulla d'afaitar.

■ Ens han visitat a la Redacció una infinitat de nenes d'Olot i la comarca demanant-nos què sabíem de l'Oriol, puix que fa alguns dies que no el veuen i, com és natural, el troben a faltar. Hem demanat informes als nostres corresponsals de províncies i el d'Huesca (Osca) ens comunica el següent: "El señor a que ustedes se refieren, está trabajando por estos villorrios de Dios completamente desamparado. El otro día le sorprendimos cavando el huerto de un cliente y dando lección de plantar coles; le pedimos interviu y nos dijo: *Dos palabras solamente pues estoy que no puedo decir haba. Hago todo lo humanamente posible para que mis amigos no puedan decir que como viajante he hecho higo. Salud.* Levantó el puño en alto (sempre a la moda del dia) y nos dejó."

Quedeu complagudes. Si necessiteu alguna altra notícia, aviseu. I ara un consell: Si trobeu la Pilar no us l'escolteu ni la creieu de res, puix que sabem que fa córrer que l'Oriol viatja per Granada, Sevilla, Madrid i altres capitals.

■ Sabem que un dia arribarà un aviador a demanar la mà d'una gentil senyoreta de la nostra ciutat. Prometem assabentar-nos del cas.

Disapta vinen

surtirà el ignosent y interaçant

'SOBRE-SORPRESA'

■ Lola: On vas amb aquell *nano* que té setze anys i que es diu Miquel? — Bartrina.

■ Com sigui que el que ens va explicar En Serra de la M. Rodas és molt llarg, no-

tifiquem al qui li interressi que passi per la nostra Redacció (banc de la Plaça) que li explicarem.

■ A un nostre redactor li varen dir que li trencarien una cama amb una regla de cinc pams.

No sabem què passarà perquè el *fulano* que el va amenaçar té molta *educació*.

■ La Cendra té tres pretendents que es barallen per ella. L'un és alt, gros i elegant; l'altre, també és força alt, de cabells arrissats; i l'últim, baixet, eixeridet i xatet. Procurarem saber quin d'ells prefereix.

■ L'altre dia, passant pel carrer dels *Sastres*, oírem una sorollosa bufetada eixida de la formosa mà d'una senyoreta olotina al contacte d'una no menys bufona galta d'un viatjant. Veritablement, semblava que jugaven a *juli!*

■ *El mussol és un animal que sempre s'amaga.*

Un castigador que és palla no

Casa Rovira

Calçats i Gèneres de Punt

Per a la present temporada 1936, la casa que presentarà les més grans novetats en tots els seus articles, dintre els preus més limitats.

Articles que presentarem: *Sabateria, impermeables, mitgeria, jerseis, articles de cuir i gamusa, paraigües, interiors de tricot, Articles d'esport, etc.*

Visiti els nostres aparadors.

SANT ESTEVE, 6 i 10. - OLOT

LLADES

■ Hem vist la Roca i la Pardelles castigant un parell de *foresterets de lora*. Ah, *Figa!* si ho sap la sastressa...

■ Ens hem assabentat, o més ben dit, hem vist que a n'En Resplandis petit li ha picat la "taràntula"; i diem "taràntula" per no dir que està enamorat... També ha *ethelat* una "patraca".

■ Es una costum dir que el *coll* apreta la *garganta*, però en la sessió passada de l'Ajuntament va quedar demostrat que la *garganta* també podia posar vermell el *coll*.

■ Tenim el projecte d'obrir una subscripció per a comprar una pinta a la Tornero.

■ Per comoditat, la Cuina CREMFOC.

Antiga Ferreteria PUIG. - Olot.

■ Assabentem als del *Sobre-Sorpresa* que ja tenim les dents esmolades.

■ El pròxim número de *Pessigolles* serà dedicat als homes.

■ En *Jepet* Bosc i Ridaura, pulcre professor del *Instituto noster*, ha adquirit una tela d'un novell pintor de Cadaqués. Això de què l'ha adquirit ell, fa molt *mecenas*, però el cert és que l'ha adquirit a mitges. Ja ens la deixarà veure, no?

■ *Fresca i bona la sardina, amb tomata i fi pebrot, pescada a la Piscina que a l'any dos-mil tindrem a Olot*

■ Dies ha que Olot es veu honorat en hostatjar una formosa nena (més bé diríem un *àngel* del cel) que, segons ens diuen, és de Tabernes de Valldigne.

■ Que facin "la figa madura" les de dalt a cal Caçador, *bueno*. Però que la facin l'Arqués i En Peret Plana... *Apfo!*...

■ *Abans que En Ros fóra ros i moreno el noi Vinyoles més castigador que ells dos de la Puigvert era En Moles.*

Recader Puig.-Olot

Salvador Seguí, 9 (abans Carme) Esparteria

En combinació amb l'Agència de Barcelona, La Internacional, Pau Iglesias, 11 (abans Princesa) Telèfon, 19.844

Servei diari amb camió.

■ —Teresa! Em tens el cor robat; jo amb tu fins em veuria capaç de filmar una pel·lícula d'aquelles tan romàntiques que fan als Catòlics.

Això vam sentir que ho deia En Tané a la Balmanya. Després ens digueren que a En Tané el tingueren d'acompanyar, desmaiat, a la farmàcia, on li apreciaren certs símptomes de romanticisme *pel·liculero*. Es veritat?

Moderna Barberia
GERMANS BLANCHI

Primer de Maig, 19

OLOT

ISERN
SASTRE

ha rebut les novetats
de la temporada

Siluetes

Montserrat Sadurní

(Intel·lectualoide cent per cent,
del gènere femení)

Tragèdia (ella) en dos actes i un epíleg

ACTE PRIMER

Escena: A la Redacció. En escena, PESSIGOLLES
i un Redactor

Pessigolles.—Com es diu?

Redactor.—Montserrat Sadurní.

—Qui és ella?

—Una filòsofa, una sàvia... una endevinado-
ra del futur, que llegeix els destins dels homes.

—T'ha predit a tu el futur?

—Sí.

—Quin és?

—Que sóc una *monada plàstica*.

—Això ja ho sabem; què més?

—Que sóc molt castís.

—Això ja ens ho varen dir quan vas nèixer.

—La faig entrar?

—Digues-li que vingui, que no s'entrelingui,
i que porti tot el que tingui.

(El Redactor fa «mutis» pel fons. Teló rà-
pid i fi del Primer Acte)

ACTE SEGON

El mateix decorat anterior. Apareix celestialment
pel fons la celestial *Montserrat Sadurní*

Montserrat.—Salut, PESSIGOLLES!

Pessigolles.—Encantat, Montserrat. Com es-
tà Prometeu?

—Ves, quina pregunta!

—T'ho dic perquè et va donar un cap que,
segons tinc entès, és molt gros.

—Nobles PESSIGOLLES!... Prometeu, el
déu més viu de tots els morts, pel meu mitjà, sa-
luda a les PESSIGOLLES, el periòdic més mort
de tots els vius, junt amb l'encàrrec de què co-
breixi el meu cap amb una corona de llorer.

—Per Zeus! La resposta val, no sols una co-
rona de llorer sinó tot un camp d'aulaça. T'has
format una idea exacta de la pensa que tens i de
la tasca que et toca desenvolupar sobre la Terra?

—Sóc filòsofa, PESSIGOLLES, i una filò-
sofa ho sap tot.

—O bé creu que ho sap tot, que no és pas el
mateix. I de quina escola ets?

—PESSIGOLLES, sóc *cínica* perquè em
finc de contentar amb un llorer per a fer estofat
quan hi han coses millors per a fer-lo; sóc *estoica*
perquè aguanto amb paciència la pobresa dels
meus pensaments; sóc *peripatètica* perquè tinc
molt poques amigues que em vulguin escoltar.

—(Ja es necessita paciència, ja). I davant
d'un gran tiberi et deus sentir *retòrica*?

—Aracli, declara que tot és «fluid»; podries
tu, PESSIGOLLES, negar que el tiberi és *fluid*?

—I han declarat també que el *foc* és una divi-
nitat; per consegüent, la divinitat irradia en les
teves galtes.

—Però el diví Diògenes d'Apolònia declarà
que l'aire és l'essència de les coses, i mentre
més càlic és l'aire més perfecte torna els éssers,
i del més càlid prenen el seu origen les ànimes
dels savis. Jo sóc sàvia...

—Montserrat, on vas nèixer?

—A les Illes Pastanagals.

—Montserrat, tu ets gran!...

—I desconeguda.

—(A part) Encara et coneixem massa.

—(Despedint-se) Bé, PESSIGOLLES. En-
cantada.

—(Allargant-li la mà i a part) Ja es veu amb
la cara.

(Teló ràpid i fi del Segon Acte)

EPÍLEG

Amb el mateix decorat dels actes anteriors.
PESSIGOLLES sol, i monologant

—Mira, maca. Deixa't de llibres una mica
enlairats i llegeix a Folc i Torres o a Rafael Pe-
rez y Perez. Per a llegir a Dowstoisewski,
Chatterston, Shoupenhauer, etc., es necessiten
caps més fins. Si tan tossuda ets, també et dei-
xarem llegir Espinoza, Leibnib i Kant, si bé
que no te'ls aconsellem perquè pararies a Sant
Boi. Encara hi ha classes, maca, si ho ignora-
ves.

(Teló ràpid i fi de la Tragèdia).

ANIRTRAB

Hem quedat «litiriflàutics».

ORTOPIEDIA SALUS C. CISNEROS

Aparells per a trencats. Faixes per operats i estómac caigut. Faixes per a reduir les grasses, per a senyores i senyors. Plantilles per a peus plans. Mitges de goma. Tirants correctors i tot el necessari per a la higiene de la mare i el nen. *S'arreglen tota classe de Faixes Ortopèdiques.*

Nou de Sant Antoni, 7 (abans Impremta Aubert)

OLOT

Futbol

Olot, 8 - Arenys de Mar, 1

Un bon resultat. Vuit gols són molts gols. Els de fora feren l'ànec. Els de casa...

El públic estava quiet. Es clar, davant la feblesa dels visitants, no podia fer menys. En Tresané no pogué parar el gol que li encolomaren. En Pujol *despejaba* malament. En Pau s'encomenava a la Rigau. En Va va anar molt bé i va fè cinc gols tot sol i per satisfacció dels *hinchas* (Toronell, Plantalech, Ventolà, etc.). En Cervantes fins s'hi va veure en cor i també va perforar la porta. Ves hi en compte, que algun dia et faran malbé el teu preciós físic... i voldria moltíssim a alguna nena que sospira pels teus ossets.

La fórmula per ésser bella no està en l'Orient llunyà sinó en productes **VINYETA** que són els millors que hi ha.

Cinema

GOLGÓTA (que diria En Bové).—Mireu si seria recomenable que hi va anar tota la redacció d'«El Despertador».

ELYSIA.—No ens ha estat possible de trobar-la classificada quant a moral, però deuria ésser recomenable perquè hi veiérem els de la F. J. C. i fins nosaltres hi vàrem anar.

Potser hem canviat el comentari, però és igual: és una errada d'impremta.

LA INDÓMITA.—La música (a l'igual que la del

Fiscalito del Supremo) era molt immoral. L'argument, recomenable.

CONTRA EL IMPERIO DEL CRIMEN.—Immoral, perquè havia ca *tiro*...

De Societat

Avui arribaran per a gaudir de les vacances els senyors Badosa, *Garlet insolvent*, Falguera, i altres. També estarà entre nosaltres la preciosa senyoreta Dolors Campderric.

•En Pepe, el *Trianero*, fa dies que està entre nosaltres. Salut a tots!

Llibreria Moderna

OLOT. - Salvador Seguí, 11

Ultimes novetats. - Biblioteca UNIVERS
Obres completes d'I. Iglesias, Santiago Rusiñol,
Vargas Vila.

Gran stock de Plumes estilogràfiques, Material escolar
i d'escriptori.

Es serveix a domicili

J. Torrent Sacrest

METGE

Electromedicina. - Raigs X

Baix del Tura, 3. Telèfon, 92

OLOT

NOTICIARI

☛ Diuen que En Lluís Bon-net ens vol apallissar si de cas parlem d'ell. Ja ens agraden els valents! *Olà!* Ara no ens facis cap *querella-da*.

☛ Sembla mentida que hi hagin tants de cafres civilitzats! No es pot tolerar que els *autos* abusin tant de les ordenances municipals. Per què tanta velocitat quan el carrer Major és ple de gom a gom? Per què, doncs, encenen el llum vermell? N'hi ha que perquè tenen *quatre quartos* o una mica d'*influència* ja es pensen que tot els hi està bé. Preguem al senyor Batlle que dongui ordres serioses sobre la velocitat dels autos.

☛ Quin és l'animal que sempre té *Gana*?
—El mussol.

☛ El redactor en cap de «La Banda de l'Empastre», aquell tros de bordegassot, l'altre dia, *para creerse*, deia a l'Ethel Serra, que *nosaltres* som una colla d'*imbècils*. *Dues peles* que no ens ho dius a la cara, carabrut, més que carabrut? Ja ho vol el teu pare que siguis tan mort de *gana*?

☛ Assabentem a les nostres volgudes llegidores que *aviat* organitzarem un Concurs de Bellesa.

☛ Demà menjarem tortell.

☛ No estaria de menys que la Brigada Municipal ens pintés la Redacció d'un color verdot. Traslladem aquest desig al senyor Batlle, al qual felicitem per la seva intervenció en la sessió passada. (D'això se'n diu raspallar bé!).

☛ No heu vist aquelles nenes que es dediquen a tirar peles de taronja, per a fer relliscar a algú, des del balcó del primer pis de dalt de ca la Taruta? *Cuidado*, nenes, que les que podrieu relliscar fóreu vosaltres si un jove (per exemple jo o En Ros) li vingués l'acudit d'alçar el cap i «castigar-vos».

☛ Amb motiu d'una «liquidació total» dissabte passat la botiga d'En Bet es veié il·luminadíssima. En *Mecus*, vulgar «dictador» del Centre Catòlic, tenia la Caixa o Banca.

X.Y.Z.

RADIO
PESSIGOLLES

= El nostre cantador de tangos argentins senyor Ros, recitarà (vist l'èxit de la primera emissió) la lletra d'un tango olotí, escrit «exprofeso» per la distingida intel·lectualoide Montserrat Sadurní. La música és molt immoral. Atenció:

Fiscalito del Supremo

«Fiscalito del supremo
que abocanás el fetiché
y campaneás el boliché
con bufosos de bacan;
no me engrupiés el belemo,
no me chalés el milongo
ni me enranés el bailongo
de los rulos del gotán.

Fiscalito, fiscalito:
tu caprusia es botonera,
tenés el aire catrera
del araca del begué...
No atosigàs, fiscalito,
que eso es laurel de bacara,
el que parapli la cara
sobre un pinho pangaré».

—Molt bonic, no?

= Seguidament, l'inventor Valero els explicarà el per què li ha estat usurpat el seu «invent de l'olla» per En Bassols.

= En la nostra propera emissió, el conegut doctor J. Torbau (a) Fresqués dissertarà sobre «hipnotismo, sugestión y la apendicitis al alcance de todos».

Contestacions «Paramunt» i «Paravall»

= Maria Costa. Cada dia que faig guàrdia penso en tu. T'estimo més que mai. —Mota.

= Ramon Peiró. Des de que vas amb la Mac no hi veus de cap ull. Ja els acabaràs. Ara que és fora d'Oïot, a qui faràs Pessigolles? — Ahumada petit.

= Ramon Artigues. La vostra veu és adequada pel micròfon.

= Lola de l'Ideal. No facis patir més a En Barrina; pensa que així com jo sóc aficionat al violí, ell no té cap vici. Es allò que se'n diu un *bon partit* i qualsevol dia et sabrà greu de no haver-li fet cas. — Un company més alt que ell.

= Lluís del Pont. Si tornes al lloc que ja saps, el dilluns, creu que jo també hi seré. Va saber-me molt de greu l'altre dia no poder venir. La mare em va fer anar a *Via-Crucis*. Sigui, eh? — Pepeta Z.

= Matabosch. De bufona, ningú no et guanya, i de *pamet* n'ets la primera. Però noia, quina cara més rabiosa que fas sempre! — Agapit Olivas.

= Baldiret. Es tant el que em fas delirar, que de dies no en dormo i de nits no en menjo. — Carme, telefonista.

= A. Mitjavila. Perquè no vares fer comèdia, diumenge passat? — Un ferrer de La Cot.

Som i serem de PESSIGOLLES
(Música de la *Santa Espina*)

Som i serem de PESSIGOLLES
tan si plou com et fa sol
volem que riguin les noies
i que rabiï En Pujol.

—Senyors i senyores, bona nit!

TRANSPORTS GENERALS

PERE TRESSERRAS

Recador diari d'èxort a Barcelona i inversa

Per encàrrecs adreça-vos a:

C/IOT: Pa. e. Soler,
BARCELONA: E. r. te B. de Oufrés. Pau Iglesias, 50

J. FAJULA

DENTISTA